

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1971

Vyhlásené: 20.10.1971 Časová verzia predpisu účinná od: 15.10.1990 do: 31.12.1991

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

102

ZÁKON

z 8. októbra 1971

o ochrane štátneho tajomstva

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

§ 1

Úvodné ustanovenie

Tento zákon upravuje ochranu štátneho tajomstva, vymedzuje spôsob jeho určenia i ochrany pred vyzradením a zneužitím proti ústavnému zriadeniu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a jej záujmom. Základné zásady tohto zákona platia primerane aj pre úpravu ochrany hospodárskeho a služobného tajomstva.

PRVÁ ČASŤ

ŠTÁTNE TAJOMSTVO

Predmet štátneho tajomstva

§ 2

(1) Štátnym tajomstvom sa rozumie všetko, čo v dôležitom záujme Československej socialistickej republiky, najmä v politickom, vojenskom alebo hospodárskom záujme má zostať utajené pred nepovolanou osobou.

(2) Základné skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva ustanovuje vláda Československej socialistickej republiky.

§ 3

(1) V súlade so základnými skutočnosťami, ktoré sú predmetom štátneho tajomstva (§ 2 ods. 2) vydáva a dopĺňa minister vnútra Československej socialistickej republiky zoznamy skutočností tvoriacich predmet štátneho tajomstva pre jednotlivé odbory alebo odvetvia.

(2) Na spracovaní zoznamov uvedených v predchádzajúcom odseku a ich dopĺňaní sa zúčastňujú príslušné federálne a republikové ústredné orgány a organizácie.

(3) Zoznamy uvedené v odseku 1 sú jednotné a platia na celom území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky; každý je do nich oprávnený nazeráť na Federálnom ministerstve vnútra a na príslušných federálnych a republikových ministerstvách a ústredných orgánoch.

DRUHÁ ČASŤ
OCHRANA ŠTÁTNEHO TAJOMSTVA

Zodpovednosť za ochranu štátneho tajomstva

§ 4

Za ochranu štátneho tajomstva v orgánoch a organizáciách (ďalej len „organizácie“) zodpovedajú ich vedúci, ktorí sú najmä povinní vytvárať vhodné podmienky na zabezpečenie ochrany štátneho tajomstva, dbať na dodržiavanie predpisov na to vydaných a vyvodzovať príslušné závery a opatrenia z ich porušenia.

§ 5

Ak sa akokoľvek so štátnym tajomstvom oboznámi osoba, ktorá na styk s ním nebola určená (§ 9), je povinná urobiť všetko, aby toto tajomstvo nebolo zneužitá; najmä je povinná zachovávať mlčanlivosť o tomto štátnom tajomstve, a ak ide o predmety obsahujúce štátne tajomstvo, odovzdať ich bez odkladu najbližšiemu útvaru, prípadne príslušníkovi Zboru národnej bezpečnosti alebo inému štátnemu orgánu.

§ 7

Úlohy Federálneho ministerstva vnútra

Federálne ministerstvo vnútra plní pri ochrane štátneho tajomstva v orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky tieto úlohy:

- a) vydáva potrebné metodické pokyny alebo smernice na zabezpečenie jednotnej ochrany štátneho tajomstva na území Československej socialistickej republiky,
- b) kontroluje dodržiavanie predpisov vydaných na ochranu štátneho tajomstva a odporúča príslušným organizáciám opatrenia na uskutočnenie nápravy.

TRETIA ČASŤ

POVINNOSTI ORGANIZÁCIÍ A OSÔB PRI OCHRANE ŠTÁTNEHO TAJOMSTVA

Určovanie osôb pre styk so štátnym tajomstvom

§ 9

(1) So štátnym tajomstvom sa môže oboznamovať len osoba, ktorá spĺňa určené predpoklady a je na to osobitne určená vedúcim organizácie (ďalej len „určená osoba“).

(2) Určenou osobou môže byť občan Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý svojimi charakterovými a osobnými vlastnosťami poskytuje záruku, že štátne tajomstvo nebude ohrozené.

(3) Organizácia je povinná si vyžiadať pred určením osoby pre styk so štátnym tajomstvom vyjadrenie Federálneho ministerstva vnútra na túto osobu, či mu nie sú známe prekážky, ktoré by tomuto určaniu bránili.

(4) Ak organizácia zistí, že určená osoba už určeným predpokladom nevyhovuje, je povinná urobiť ihneď potrebné opatrenia.

§ 10

Cudzinec a osoba bez štátnej príslušnosti sa môže oboznamovať so štátnym tajomstvom len v súvislosti s prípravou, uzavieraním a plnením medzinárodných zmlúv a dohôd; v ostatných prípadoch len so súhlasom Federálneho ministerstva vnútra.

Povinnosti organizácie

§ 11

(1) Organizácia je povinná zabezpečiť, aby určená osoba bola oboznámená s povinnosťami a obmedzeniami podľa tohto zákona a v rozsahu zastávaného pracovného miesta (funkcie) aj s ostatnými predpismi upravujúcimi ochranu štátneho tajomstva včítane príslušných zoznamov skutočností tvoriacich predmet štátneho tajomstva.

(2) O oboznámení podľa predchádzajúceho odseku sa vyhotoví písomný záznam, ktorý určená osoba vlastnoručne podpíše; záznam sa založí do osobného spisu určenej osoby.

§ 12

Organizácia je povinná viesť evidenciu určených osôb, ktoré sú v nej v pracovnom (služobnom) alebo členskom pomere alebo s ňou uzavreli dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, a to ešte tri roky po skončení tohto pomeru.

Povinnosti určených osôb

§ 13

Určená osoba je povinná urobiť všetko, aby sa štátne tajomstvo nestalo známym nepovolanej osobe. Najmä je povinná

- a) zachovávať mlčanlivosť o štátnom tajomstve, s ktorým prichádza do styku pri výkone funkcie (práce), a to aj po skončení pracovného (služobného) pomeru,
- b) starať sa, aby materiály obsahujúce štátne tajomstvo boli pri doprave a úschove zabezpečované podľa predpisov na to vydaných,
- c) dbať, aby nedochádzalo k vyzradeniu štátneho tajomstva technickými prostriedkami (telefón, telegraf, ďalekopis a pod.).

§ 16

Oslobodzovanie od mlčanlivosti

(1) Ak sa treba určenej osoby v konaní pred štátnym orgánom opýtať na skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva, možno ju na žiadosť tohto orgánu oslobodiť od mlčanlivosti. O oslobodení od mlčanlivosti a jeho rozsahu rozhoduje vedúci organizácie, v ktorej bola táto osoba na styk so štátnym tajomstvom určená. Ak ide o vec, ktorú prerokúvajú orgány zákonodarných zborov, môže o oslobodení od mlčanlivosti rozhodnúť predsedníctvo tohto zboru.

(2) Vedúci organizácie alebo predsedníctvo zákonodarných zborov odoprie oslobodenie od mlčanlivosti podľa odseku 1, ak by tým bola štátu spôsobená vážna škoda.

(3) Predchádzajúcimi odsekmi nie je dotknuté ustanovenie Trestného poriadku a ďalších predpisov.

PIATA ČASŤ
FOTOGRAFOVANIE A FILMOVANIE

§ 21

Zákaz fotografovania a filmovania

(1) Na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je zakázané fotografovať, filmovať, zakresľovať alebo inak zaznamenávať (ďalej len „fotografovať“) objekty, priestory a zariadenia označené tabuľkou ZÁKAZ FOTOGRAFOVANIA.

(2) O zákaze fotografovania v záujme obrany a bezpečnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozhoduje Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra; tieto ministerstvá rozhodujú aj o výnimkách z tohto zákazu.

(3) O zákaze fotografovania v záujme ochrany štátneho tajomstva v priestoroch organizácie a o výnimkách z tohto zákazu rozhoduje jej vedúci.

ŠIESTA ČASŤ
OSOBITNÉ PROSTRIEDKY OCHRANY ŠTÁTNEHO TAJOMSTVA

§ 22

Šifrovú službu v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike metodicky riadi Federálne ministerstvo vnútra, za jej činnosť zodpovedá vedúci organizácie.

SIEDMA ČASŤ
OCHRANA HOSPODÁRSKEHO A SLUŽOBNÉHO TAJOMSTVA

§ 23

(1) Hospodárskym tajomstvom sa rozumie všetko, čo je dôležité pre hospodársku činnosť a vo všeobecnom záujme má zostať utajené pred nepovolanou osobou.

(2) Služobným tajomstvom sa rozumie dôležitá skutočnosť, ktorá súvisí s činnosťou národného výboru, súdu, ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru alebo iného štátneho orgánu, štátnej hospodárskej, družstevnej alebo spoločenskej organizácie a vo všeobecnom záujme má zostať utajená pred nepovolanou osobou.

(3) Vláda Československej socialistickej republiky ustanoví bližšiu úpravu ochrany hospodárskeho a služobného tajomstva v medziach základných zásad upravených týmto zákonom a určí oprávnenia a úlohy Federálneho ministerstva vnútra pri tejto ochrane.

ÔSMA ČASŤ

§ 24

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1972.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

